

22 Μαΐου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΑ Κ. ΣΤΑΥΡΟΥ,

Αιτήτρια.

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 104/87)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Υπεροχή αιτούσας κατ' αξία (διαφορά οριακή) και υπεροχή 2 ενδιαφερομένων μερών κατ' αρχαιότητα — Δεν προκύπτει έκδηλη υπεροχή.

*Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος Τμήματος — 5
Συστάσεις — Γιατί χρειάζεται ειδική αιτιολογία της αποκλίσεως απ' αυτές — Οι λόγοι που παρέχονται, πρέπει να αντέχουν στον δικαστικό έλεγχο — Πρέπει να καθιστούν την επιλογή λογικά εφικτή — Η αρχαιότητα αφ' εαυτής δεν αποτελεί λόγο αποκλίσεως.*

10 Η Αίτηση Ακυρώσεως εναντίον των δύο πρώτων ενδιαφερομένων προσώπων απερρίφθη, γιατί η αιτούσα δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή.

15 Η Αίτηση Ακυρώσεως κατά του τρίτου ενδιαφερομένου μέρους απέτυχε, γιατί οι λόγοι, που δόθηκαν από την Ε.Δ.Υ., για παρέκκλιση από την υπέρ της αιτούσας σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος (αρχαιότητα και προσόντα ενδιαφερομένου) δεν θεμελιώσαν βάση παρεκκλίσεως, αφ' ενός μεν, γιατί η αρχαιότητα αφ' εαυτής δεν μπορεί να αποτελεί τέτοια βάση, γιατί άλλως θα εξουδετερώνετο η σημασία των συστάσεων του Προϊσταμένου του Τμήματος, 20
αφ' ετέρου δε, γιατί δεν έγινε η δέουσα έρευνα σχετικά με

τα προσόντα.

5

Η αίτηση ακυρώσεως κατά της προαγωγής των ενδιαφερομένων Κοιμηταρίδου και Εφραίμ απορρίπτεται. Η προαγωγή της Παπαχριστοφή ακυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

10 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Makrides v. Republic (1983) 1 C.L.R. 622.

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106.

15

Spanos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1826.

Constantinou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 498.

20

Michael and Another v. Republic (1984) 3 C.L.R. 769.

Pappas and Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2297.

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Προϊσταμένης Αδελφής στο Τμήμα Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημοσίας Υγείας αντί της αιτήτριας.

30

Π. Παύλου, για την Αιτήτρια.

Α. Πατασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

35

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια, τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη, ο κ. Ι. Φιλής* και μια άλλη υποψήφια, ήταν τα έξι πρόσωπα που περιλήφθηκαν στον τελικό

* (η προσφυγή εναντίον του διορισμού του αποσύρθηκε κατά τη διάρκεια της δίκης).

κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση της Προϊστάμενης Αδελφής στο Τμήμα Ιατρικών Υπηρεσιών και Δημόσιας Υγείας. Το αντικείμενο της προσφυγής είναι η νομιμότητα της απόφασης της Ε.Δ.Υ. με την οποία διορίστηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στις τρεις από τις τέσσερις κενές θέσεις που πληρώθηκαν με την απόφαση. Η υπηρεσία και των έξι υποψηφίων ήταν ευδόκιμη, όπως προκύπτει από την αξιολόγηση των υπηρεσιών τους στις εμπιστευτικές εκθέσεις. 5

Τα δυο ενδιαφερόμενα μέρη, δηλαδή, η Άννα Κουμπαρίδου και η Ελένη Εφραίμ, ο Ιωάννης Φιλής, και η αιτήτρια, ήταν οι τέσσερις υποψήφιοι που συστήθηκαν από το Γενικό Διευθυντή ως οι καταλληλότεροι. Σε σειρά αρχαιότητας η αιτήτρια ήταν η τελευταία. 10

Όπως φαίνεται από το πρακτικό της απόφασης, η Ε.Δ.Υ. επροχώρησε στην πλήρωση των θέσεων σε δυο στάδια: Διόρισε σε πρώτο στάδιο τα δυο ενδιαφερόμενα μέρη και τον κ. Φιλή. Σε δεύτερο στάδιο έκαμε ιδιαίτερη σύγκριση μεταξύ των υπολοίπων τριών υποψηφίων για να καταλήξει στο διορισμό του τρίτου ενδιαφερόμενου προσώπου, δηλαδή της Κατίνας Παπαχριστοφή. Πριν καταλήξουν στην απόφασή τους είχαν επισημάνει ότι η αιτήτρια είχε τις συστάσεις του Γενικού Διευθυντή και είχαν επεξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δεν την υιοθέτησαν. Η νομολογία προσδιορίζει τους λόγους για τους οποίους απαιτείται ειδική αιτιολόγηση απόκλισης από τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος. Αυτοί συνοψίζονται στην υπόθεση *Makrides v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 622, 632. 15 20 25

“A departmental head is in a unique position to appreciate the demands of a particular post and the qualifications necessary for the discharge of the duties carried by the post. A series of decisions establishes that the Public Service Commission must attach proper weight to his recommendations and heed them, unless they have reasons to the contrary, to be detailed in the decision of the Commission” (see, inter alia, *Lardis v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 64, *Hadjiconstantinou v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 65, *Petrides v. Public Service Commission* (1975) 3 C.L.R. 284).” 30 35 40

Η ίδια προσέγγιση ως προς την υπόσταση και τη σημασία των

συστάσεων του Γενικού Διευθυντή υιοθετήθηκε και από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106.

5 Οι λόγοι που δόθηκαν για τη μη υιοθέτηση των συστάσεων του Διευθυντή στην περίπτωση της αιτήτριας, είναι οι εξής:

10 “Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω καθώς επίσης και τα προσόντα των υπαλλήλων, δεν υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή και επέλεξε για την τέταρτη θέση την Παπαχριστοφή η οποία προηγείται σε αρχαιότητα της Μαυράτσα.”

20 Συνεκτιμώντας τα στοιχεία ενώπιον της Επιτροπής, σε συνάρτηση με τα κριτήρια που καθορίζει ο νόμος για την προαγωγή δημοσίων υπαλλήλων (αξία, προσόντα και αρχαιότητα), η επιλογή των ενδιαφερόμενων μερών (Κουμπταρίδου, Εφραίμ) ήταν εύλογη παρόλο που η απόδοση της αιτήτριας στην υπηρεσία, όπως αξιολογείται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν καλύτερη. Η διαφορά ήταν οριακή γεγονός που άφηνε το πεδίο ελεύθερο για την επιλογή τους από το αρμόδιο σώμα στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας που παρέχονται στην Ε.Δ.Υ.. Και οι δύο ήταν αρχαιότερες της αιτήτριας στην υπηρεσία, η γενική αξιολόγηση τους στα τελευταία πέντε χρόνια υπήρξε, όπως και εκείνη της αιτήτριας “Εξαιρετή”. Στο βαθμό και έκταση που η προσφυγή στρέφεται εναντίον του διορισμού τους, πρέπει να απορριφθεί. Παραμένει να αποφασίσουμε κατά πόσο η απόφαση της 25 Επιτροπής να διορίσει την Κατίνα Παπαχριστοφή κατά προτίμηση της αιτήτριας, είναι δικαιολογημένη.

30 Οι συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος αποτελούσαν πρόσθετο στοιχείο καθοριστικό της αξίας των υποψηφίων, όπως επεξηγείται στην υπόθεση *Spanos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1826, 1831.

35 Αν δεν επρόκειτο για τη σύσταση που έκαμε ο Διευθυντής του Τμήματος για το διορισμό της αιτήτριας, η επιλογή της Κατίνας Παπαχριστοφή από την Ε.Δ.Υ. θα ήταν λογικά εφικτή, λαμβάνοντας υπόψη ότι και εκείνης οι εμπιστευτικές της εκθέσεις ήταν σε γενικές γραμμές “Εξαιρετες” και ότι ήταν αρχαιότερη στην υπηρεσία από την αιτήτρια. Οι συστάσεις του 40 Διευθυντή έθεταν την αιτήτρια σε πλεονεκτική θέση στο βαθμό, όπως είχε επεξηγηθεί, που παρέκκλιση από τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος απαιτεί ειδική αιτιολόγηση.

Παρόλο που οι συστάσεις του Διευθυντή δεν αποστερούν την Ε.Δ.Υ. από τη διακριτική της ευχέρεια να επιλέξει τους υποψηφίους που η ίδια η Επιτροπή κρίνει καταλληλοτέρους, η παρέκκλιση από τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος πρέπει να τεκμηριώνεται με τρόπο που να καθιστά την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους εύλογη. Οι λόγοι οι οποίοι παρέχονται πρέπει να αντέχουν, όπως η αιτιολογία κάθε απόφασης διοικητικού οργάνου, στο δικαστικό έλεγχο. Όπως επεξηγείται σε πολλές αποφάσεις, (βλέπε μεταξύ άλλων *Constantinou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 498, *Michael and Another v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 769, *Parpas and Others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2297) η αιτιολογία πρέπει -

(α) να αποκαλύπτει τους λόγους της παρέκκλισης από τις συστάσεις του Διευθυντή, και

(β) να καθιστά, έχοντας υπόψη το περιεχόμενό τους, την επιλογή του ενδιαφερομένου λογικά εφικτή

Συνεπώς το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι αν οι λόγοι οι οποίοι έχουν παρασχεθεί για τη μη επιλογή της αιτήτριας καθιστούσαν την επιλογή της ενδιαφερομένης λογικά εφικτή. Οι λόγοι που δόθηκαν είναι δύο (α) Η αρχαιότητά της, και (β) τα προσόντα της.

Η αρχαιότητα αφεαυτής δεν αποτελεί λόγο για την απόκλιση από τις συστάσεις του Διευθυντή, εκτός αν οι λόγοι που δίδονται επεξηγούν τη σημασία της αρχαιότητας για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης και καθιστούν την παρέκκλιση εύλογη. Οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση θα εξουδετέρωνε τη σημασία της σύστασης του Διευθυντή, λαμβάνοντας υπόψη ότι η αρχαιότητα είναι ένα από τα στοιχεία που συνεκτιμάται από τον Προϊστάμενο στη διατίπωση των συστάσεών του.

Εναπομένει να αποφασίσουμε αν σύγκριση των προσόντων των δυο υποψηφίων σε σύγκριση με τα καθήκοντα της θέσης, παρείχε βάση για την προτίμηση της ενδιαφερομένης.

Δεν έγινε, όπως προκύπτει από το πρακτικό, ιδιαίτερη έρευνα για την αξιολόγηση των προσόντων των δυο υποψηφίων άλλη από τη διαπίστωση ότι και οι δυο είχαν τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας για προαγωγή. Ο

5 Προϊστάμενος του Τμήματος ήταν κατά κύριο λόγο το πρόσωπο το οποίο θα μπορούσε να διαφωτίσει την Ε.Δ.Υ. ως προς τη σπουδαιότητα των προσόντων των δυο υποψηφίων. Καμιά διευκρίνιση ή πληροφορία δε ζητήθηκε από το Διευθυντή στο θέμα αυτό.

10 Η αρμοδιότητα του αναθεωρητικού δικαστηρίου βάσει του άρθρου 146, περιορίζεται στη διακρίβωση της νομιμότητας της πράξης. Είναι έξω από τα όρια της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου η αξιολόγηση των ουσιαστών γεγονότων. Δεν είναι έργο του δικαστηρίου η εκτίμηση της σημασίας των προσόντων των δυο υποψηφίων, όπως αναγράφονται στους προσωπικούς τους φακέλους.

15 Καταλήγω ότι κανένας από τους δυο λόγους που δόθηκαν για παρέκκλιση από τις συστάσεις του Διευθυντή δε θεμελιώνει βάση για παρέκκλιση από τις συστάσεις του Διευθυντή. Συνεπώς, η αιτιολογία για την επιλογή της ενδιαφερομένης
20 αφορά το διορισμό της Κατίνας Παπαχριστοφή τρωτό σε ακύρωση.

25 Η προσφυγή απορρίπτεται σε ότι αφορά την Άννα Κουμπταρίδου και την Ελένη Εφραίμ, και η απόφαση για το διορισμό τους επικυρώνεται βάσει του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

30 Η προσφυγή επιτυγχάνει σε ότι αφορά το διορισμό της Κατίνας Παπαχριστοφή και η πράξη του διορισμού της ακυρώνεται στο σύνολό της βάσει του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

35 *Η προσφυγή επιτυγχάνει μόνο εναντίον της Κατίνας Παπαχριστοφή. Καμιά διαταγή για τα έξοδα.*